

วิทยานิพนธ์เรื่อง	กฎหมายล้มละลาย: ศึกษากรณีข้าราชการถูกฟ้องล้มละลาย
คำสำคัญ	กฎหมายล้มละลาย /กรณีข้าราชการถูกฟ้องล้มละลาย
นักศึกษา	พรพิมล มินทนา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ดร.รุ่งแสง กฤตยพงษ์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.วัชร เนติวาณิชย์
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2556

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษากฎหมายล้มละลาย กรณีข้าราชการถูกฟ้องล้มละลาย โดยกฎหมายบัญญัติคุณสมบัติของบุคคลที่จะเป็นข้าราชการว่าต้องไม่เป็นบุคคลล้มละลาย นอกจากนี้ไม่ได้เป็นการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ที่จะได้รับการชำระหนี้จากข้าราชการแล้ว ยังทำให้ข้าราชการผู้นั้นขาดรายได้ที่จะนำไปชำระหนี้และดำรงชีพของตนเองและครอบครัว อันทำให้ตกเป็นภาระของสังคมต่อไป หากจะกำหนดให้บุคคลล้มละลายสามารถรับราชการต่อไปนั้น ก็จะต้องปรับปรุงกฎหมายระดับพระราชบัญญัติต่างๆ ที่กำหนดมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นบุคคลล้มละลาย ซึ่งรวมถึงการแก้ไขคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของข้าราชการพลเรือนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มาตรา 34(6) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรของรัฐ และพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483

กฎหมายล้มละลายจำกัดสิทธิในการจัดการทรัพย์สินและทำให้บุคคลล้มละลายเสียสิทธิหลายประการ เช่น เมื่อข้าราชการถูกพิพากษาให้ล้มละลายจะต้องพ้นจากตำแหน่งโดยผลของกฎหมายเพราะขาดคุณสมบัติ ทำให้ลูกหนี้ที่เป็นข้าราชการไม่สามารถทำงานต่อไปได้ หากลูกหนี้ที่เป็นราชการยังสามารถทำงานอยู่ต่อไป เจ้าหน้าที่ก็มีสิทธิได้รับชำระหนี้ได้เช่นกัน การพ้นจากตำแหน่งราชการดังกล่าวย่อมไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ใดๆ อีกทั้งการเสนอแผนชำระหนี้ก่อนล้มละลายยังมีข้อจำกัดอยู่บางประการที่ทำให้ลูกหนี้ที่เป็นข้าราชการไม่สามารถใช้กระบวนการระงับหนี้ดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ การระงับหนี้ก่อนล้มละลายที่พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 กำหนดเงื่อนไขว่าลูกหนี้ต้องอยู่ในสถานะที่ศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดก่อน แล้วจึงจะสามารถยื่นคำขอระงับหนี้ก่อนล้มละลายได้ ส่งผลให้สิทธิของลูกหนี้ที่จะได้รับจากระบบราชการต้องเสียไปก่อนมีการยื่นคำขอระงับหนี้ก่อนล้มละลาย

เช่น ขาดคุณสมบัติการเป็นข้าราชการ หรือขาดความเชื่อถือในด้านการเงินอื่นๆ หรือแม้กระทั่งขาดความเชื่อมั่นทางสังคม ดังนั้น ผู้เขียนเห็นว่า หากมีการวางเงื่อนไขหรือหลักเกณฑ์ให้ลูกหนี้สามารถประนอมหนี้ได้ก่อนที่ศาลจะสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด โดยยื่นคำขอต่อศาลขอให้เริ่มกระบวนการประนอมหนี้ก่อนการพิจารณาคดีล้มละลาย ซึ่งในการยื่นคำร้องลูกหนี้ก็ต้องแสดงข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับทรัพย์สิน และหนี้สินอยู่แล้ว อีกทั้งเป็นการลดภาระการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ดังนั้น หากมีการแก้ไขมาตรการทางกฎหมายในเรื่องหลักเกณฑ์การขอประนอมหนี้ก่อนล้มละลายดังกล่าว ย่อมส่งผลดีต่อลูกหนี้ บรรดาเจ้าหนี้ ตลอดจนเจ้าพนักงาน หรือหน่วยงานทางราชการทั้งหลายที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ ผู้เขียนเห็นว่า ควรแก้ไขหลักเกณฑ์การฟ้องคดีล้มละลายในส่วนของทุนฟ้องในการฟ้องตามมาตรา 9(2) แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 โดยแก้ไขเพื่อให้เจ้าหนี้ฟ้องลูกหนี้ให้ล้มละลายได้ก็ต่อเมื่อ “ลูกหนี้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาและรับราชการเป็นหนี้เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์คนเดียวหรือหลายคน และมีจำนวนทรัพย์สินน้อยกว่าหนี้สินเป็นจำนวน 3 ล้านบาท” และแก้ไขข้อจำกัดสิทธิบุคคลล้มละลายจากที่กำหนดว่า “ต้องไม่เป็นบุคคลล้มละลาย” เป็น “ต้องไม่เป็นบุคคลล้มละลายโดยทุจริต” และควรกำหนดมาตรการในการขอประนอมหนี้ของลูกหนี้ที่เป็นข้าราชการให้มีความยืดหยุ่นตามทิศทางการพัฒนากฎหมายล้มละลายในต่างประเทศ เช่น ประเทศอังกฤษ หรือประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นต้น โดยให้มีกระบวนการระงับคดีล้มละลายเบื้องต้นเป็นกระบวนการก่อนการพิจารณาคดีล้มละลาย ถึงแม้ว่าเจ้าหนี้จะได้ยื่นฟ้องลูกหนี้ที่เป็นข้าราชการเป็นคดีล้มละลายแล้วก็ตาม รัฐควรเปิดโอกาสให้ลูกหนี้ที่เป็นข้าราชการสามารถที่จะขอทำความตกลงกับบรรดาเจ้าหนี้ได้อีกโดยไม่ต้องรอให้ศาลพิทักษ์ทรัพย์ก่อน โดยคำนึงถึงความสุจริตของลูกหนี้ที่เป็นข้าราชการที่ไม่สามารถชำระหนี้ โดยการจัดตั้งกลไกระงับข้อพิพาทโดยการประนอมหนี้ก่อนเข้าสู่กระบวนการพิจารณาคดีล้มละลาย

THESIS TITLE	BANKRUPTCY LAW: THE CASE STUDY OF GOVERNMENT OFFICIALS BEING FILED FOR BANKRUPTCY
KEYWORDS	BANKRUPTCY LAW/GOVERNMENT OFFICIALS BEING FILED FOR BANKRUPTCY
STUDENT	PONPIMOL MINTANA
THESIS ADVISOR	DR. RUNGSAENG KITTAYAPONG
THESIS CO-ADVISOR	DR.WATCHARA NEITIVANICH
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAW BUSINESS LAW
FACULTY	FACULTY OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2013

ABSTRACT

This thesis is a study of bankruptcy law focusing on problems where government officials are sued in bankruptcy cases. In general, the law requires that government officials must not be bankrupt persons. After being sued for bankruptcy, government officials cannot fully spend their salary as usual. Not only does this condition not help creditors in getting repaid from government-official debtors, but also it causes hardship to government officials and their families' living. These problems can have impact to the society as a whole. To resolve these unfavorable consequences, laws relating to government officials' qualification such as Article 34 (6) of Civil Servants Act B.E. 2551 (A.D. 2008) should be amended.

Thai Bankruptcy Law restricts the right of managing property and takes away some rights from insolvent officials. For instance, it invalidates the status of officials and, therefore, the officials lose their posts and would not receive salary for repaying their debts. The creditors also would not get money from the official debtors. In other words, having the government-official debtors lose their jobs is not beneficial to the creditors. That the bankruptcy law requires debtors to get an absolute sequestration order before lodging a repayment plan to an official receiver results in unfavorable consequences to the official debtors such as being disqualified for official status, tarnishing reputation and reducing financial credit.

The writer suggests that there should be an amendment to the Bankruptcy Act B.E. 2483 (A.D. 1940) by allowing all debtors to offer a compromise before receiving an absolute sequestration order so that all parties would get benefit. However, the amendment should be tailored to require debtors to expose all necessary information regarding their property and debts to official receivers. Moreover, a minimum amount of debts for a natural person who is a government official to be filed for bankruptcy under Article 9 (2) of the Act should be increased from 1 million baht to 3 million baht. And the amendment bill should provide that only dishonest bankrupts, not ordinary bankrupts, are punished to all legal constraints. Lastly, the amendment should establish a legal mechanism for dispute settlement between creditors and debtors before bankruptcy case proceeding.